

Elsa Aids

Knihá omezení

© Rubato, 2017

© Elsa Aids, 2017

ISBN 978-80-87705-58-2

„schází jen pár mých posledních chyb“

Ujel jsem sto osmdesát kilometrů za dvě hodiny
a teď pozoruju noční hmyz, jak zbrkle přelétá čajové svíčky.

Cítím v sobě drobné posuny.
Měl bych vejít, ale najednou se mi nechce.
Uvnitř je spousta lidí.

Jsem na místě, které musím opustit,
ale nemůžu si s sebou nic vzít.

Násilí patří k čistotě, a tak ještě chvíli uklízím
a sleduju válečný film.

Nad moře vzlétají letadla
z letadlových lodí.

Mladí piloti, stísnění v úzkých kabinách,
ovládají stroje naučenými pohyby.

Hlas říká,

že všichni ti muži sní o návratu a o tom, že se konečně vyspí.

Nedostatek spánku každého změní,
ale let zpátky stírá všechny rozdíly.

Narodil jsem se obráceně, ale bez potíží,
jen jsem na chvíli zabloudil.
Nakonec mě vytáhli.
Od tří do třinácti jsem si rád povídal,
ale nejvíc sám se sebou.
Od patnácti do třiceti jsem spal sám se sebou,
až na výjimky.

V jedenatřiceti letech
jsem se naučil jezdit autem a tím jsem ukončil své vzdělání.

Zbytek přeskočím.

Kde není místo pro mlčení, už není moc místa na nic.
I malé posunky se mění v malé schválnosti.
Je to jako mezi zeměmi
v době míru.

Osamělí muži jsou posedlí válčením,
tloustnou,
ale v noci se cítí jako vojáci.

Dokážou rozeznat různé zbraně,
umí pojmenovat tanky a rády vojenské cti.
Všichni sní o stříbrném prstenu s lebkou a dělovém kříži
za roky strávené ve službě.

Nikdy s nimi nemluvím, jen je sleduju,
a oni nevědí,
kdo jsem.

Jsem
zrádce jako oni.

Nutnost, peníze, jídlo.
Pozoruju trpaslici, jak se snaží vylézt na obrubník
a vytáhnout za sebou voziček.
Dívám se na její malé tělo plné nesnáží.

Umyl jsem si vlasy,
odrolil suchou kůži z obličeje,
spolkl hrst arašídů
a s koncem dne vyšel ven.

Dnes jsou mé vězeňské způsoby ostřejší než chování ostatních.
Někoho to zraňuje,
ale je to jen dočasné vyostření.
Jednou bodám jako nůž,
podruhé zavoním jako bezinkové květy.

Mám auto s namáčknutým chladičem,
ale připadám si v něm jako v inkubátoru.
Topení je všude,
i v sedadlech.

Je příjemné sedět v měkké kůži a být nad věci.

Tak rychle, ujeď mi.

Jenže když se večer vrátím, doma v posteli
zase rád najdu
to malé, ale zkušené stvoření –
ošklivé Česko pro muže.

A ošklivé Česko mi honem uleví.

Plešoun jede z práce,
je unavený a usíná nad nedojedeným salátem,
v zimní bundě,
s tváří přilepenou na skle.

Zatímco spal, venku se stačilo setmít.
Otevírá oči
a místo okolí vidí v okně sám sebe z nečekané blízkosti.

Zeleň na osvětlené krajnici vypadá záhadně,
tmu střídají implantáty
a odlesky vzrušení.

Plešoun sedí na zadním sedadle
a bydlí v chatě za městem.

Elsa Aids

Kniha omezení

Grafická úprava OFICINA

Obálka a sazba JT

Fotografie Adama Holého použita se svolením
rodiny autora a Polansky Gallery

Vydalo nakladatelství RUBATO v Praze roku 2017

Vytiskla TISKÁRNA PROTISK, s.r.o., České Budějovice

První vydání

ISBN 978-80-87705-58-2

RUBATO

Sarajevská 8, 120 00 Praha 2

www.rubato.cz

studio@rubato.cz